

درس دوم

غروب یک روز بهاری

سرم را از پنجره بیرون می آورم. نسیمی خنک، صورتم را نوازش می دهد.
احساس خیلی خوبی دارم.
از ته دل می گویم: خدایا، دوستت دارم؛ به خاطر همه ی هدیه هایی که به
من بخشیده ای.
کمکم کن تا بتوانم شکرگزار نعمت های تو باشم.

به جای یک قطره باران باشم و.. به جنگل زیبا ببارم و جنگل را از آب سیراب کنم تا همیشه
جنگل سرسبز بماند.

با دعا کردن می توانم... از خداوند به خاطر بخشیدن همه ی نعمت هایش تشکر کنم و سلامتی
خودم و خانواده ام را از خداوند بخواهم.

در این گل ها، نام کسانی را که دوست داری برای آن ها دعا کنی، بنویس.
برایشان چه دعایی می کنی؟ تا همیشه سلامت باشند.

وَ اشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

شکرگزار نعمت‌های خدا باشید.

سوره‌ی نحل، آیه‌ی ۱۱۴

فکر می‌کنید چگونه می‌توانیم شکرگزار این نعمت‌های خدا باشیم؟
از نعمت‌های خداوند درست استفاده کنیم. آنها را اسراف نکنیم.

خدای مهربان

هر قطره‌ی باران هر دانه‌ای از برف
اندازه‌ی دریا دارد برایم حرف
این آفتاب گرم آن جنگل روشن
یک هدیه‌ی زیباست از تو، خدای من
نام قشنگ تو در شعر زنبور است
نامی که شیرین‌تر از اشکِ انگور است
با غنچه‌ها، گل‌ها تو مهربان هستی
دنیای زیبا را تو باغبان هستی
یاد تو را چون گل هر صبح می‌بویم
حرف دلم را جز با تو نمی‌گویم

حمید هنرجو

به کمک دوستان خود، نام مناسبی برای این شعر انتخاب کنید.

با خانواده

درباره‌ی هدیه‌های خدا و تشکر از او چند سطر بنویس و در کلاس بخوان.

ای آفریدگار بزرگ و مهربان!

از تو سپاسگزارم به خاطر تمام نعمت‌هایی که به من بخشیده‌ای. به من کمک کن تا قدر همه‌ی آنها را بدانم و شکر همه‌ی نعمت‌هایت را به جا بیاورم.